Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (šesto vijeće)

27. travnja 2023.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička carinska tarifa – Razvrstavanje robe – Kombinirana nomenklatura – Tumačenje – Opća pravila – Opće pravilo 2. točka (a) – Proizvod podnesen u rastavljenom ili nesastavljenom stanju – Dijelovi namijenjeni tomu da nakon sastavljanja čine satelitske prijamnike – Razvrstavanje kao cjeloviti prijamnik”

U predmetu C-107/22,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Gerechtshof Amsterdam (Žalbeni sud u Amsterdamu, Nizozemska), odlukom od 8. veljače 2022., koju je Sud zaprimio 16. veljače 2022., u postupku

X BV

uz sudjelovanje:

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam,

SUD (šesto vijeće),

u sastavu: P. G. Xuereb, predsjednik vijeća, T. von Danwitz (izvjestitelj) i A. Kumin, suci,

nezavisna odvjetnica: T. Ćapeta,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za X BV, R. Andringa, *advocaat*,

– za nizozemsku vladu, K. Bulterman i H. S. Gijzen, u svojstvu agenata,

– za Europsku komisiju, M. Salyková i P. Vanden Heede, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnu odvjetnicu, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: nizozemski

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje pravila 2. (a) Općih pravila za tumačenje kombinirane nomenklature iz Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL 1987., L 256, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 12., str. 3.), kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1549/2006 od 17. listopada 2006. (SL 2006., L 301, str. 1.) (u daljnjem tekstu: KN).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva X BV i Inspecteura van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam (inspektor porezne/carinske uprave okruga Rotterdam, Nizozemska, u daljnjem tekstu: inspektor), u vezi s tarifnim razvrstavanjem dijelova satelitskih prijamnika.

Pravni okvir

HS

3 Harmonizirani sustav nazivlja i brojčanog označavanja robe (u daljnjem tekstu: HS) uveden je Međunarodnom konvencijom o Harmoniziranom sustavu nazivlja i brojčanog označavanja robe, sklopljenom u Bruxellesu 14. lipnja 1983., u okviru Svjetske carinske organizacije (WCO), i prihvaćen, zajedno s Protokolom o njegovim izmjenama od 24. lipnja 1986., u ime Europske ekonomske zajednice Odlukom Vijeća 87/369/EEZ od 7. travnja 1987. (SL 1987., L 198, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 6., str. 3.). Napomene s objašnjenjem HS-a izrađene su unutar WCO-a u skladu s odredbama te konvencije.

4 Na temelju članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke 2. navedene konvencije, svaka se ugovorna strana obvezuje primijeniti opća pravila za tumačenje HS-a kao i sve napomene za odjeljke, poglavlja i tarifne podbrojeve, te da neće izmijeniti opseg odjeljaka, poglavlja, tarifnih brojeva ili podbrojeva HS-a.

5 Opće pravilo 2. (a) za tumačenje HS-a predviđa, s jedne strane, da svako upućivanje na proizvod u određenom tarifnom broju obuhvaća čak i necjelovit ili nedovršen proizvod, pod uvjetom da u stanju u kojem je podnesen posjeduje bitne značajke cjelovitog ili dovršenog proizvoda, a s druge strane, da takvo upućivanje uključuje proizvod koji je cjelovit ili dovršen, ili proizvod koji se smatra takvim na temelju prethodnih odredbi, a podnesen je u nesastavljenom ili u rastavljenom stanju.

6 Točke V. do VII. napomene s objašnjenjem koja se odnosi na opće pravilo 2. (a) HS-a navode:

„V. Druga odredba [Pravila 2. (a)] cjelovit ili dovršen proizvod podnesen u rastavljenom ili nesastavljenom stanju razvrstava u isti tarifni broj kao i sastavljeni proizvod. Ako se roba podnosi u tom stanju, to je ponajprije iz razloga kao što su potreba ili praktičnost pakiranja, rukovanja ili prijevoza.

VI. To Pravilo razvrstavanja također se primjenjuje i na necjelovit ili nedovršen proizvod u rastavljenom ili nesastavljenom stanju kada se smatra cjelovitim ili dovršenim proizvodom u smislu prve odredbe Pravila.

VII. U svrhu primjene predmetnog Pravila proizvodom podnesenim u rastavljenom ili nesastavljenom stanju valja smatrati proizvod čiji su različiti dijelovi namijenjeni spajanju bilo sredstvima kao što su vijci, svornjaci, matice itd. bilo na primjer zakovicama ili zavarivanjem pod uvjetom da je ipak riječ samo o postupcima sastavljanja.

Pritom nije važno koliko je složen postupak sastavljanja. Ipak, različiti dijelovi ne smiju proći nikakav postupak obrade koji dovršava njihovu proizvodnju.

Nesastavljeni dijelovi proizvoda koji premašuju broj potreban za spajanje cjelovitog proizvoda razvrstavaju se u posebne tarifne brojeve.

[…]”

KN

7 Opća pravila za tumačenje KN-a, koja se nalaze u prilogu I., prvom dijelu, odsjeku I. A. Uredbe br. 2658/87, određuju:

„Razvrstavanje robe u [KN] uređuju sljedeća načela:

1. Naslovi odsjeka, poglavlja i potpoglavlja služe samo za lakše snalaženje; za zakonske potrebe, razvrstavanje se vrši na temelju naziva tarifnih brojeva i svih odgovarajućih napomenâ uz odsjeke i poglavlja, te na temelju sljedećih pravila pod uvjetom da iz naziva tarifnih brojeva ili napomenâ ne proizlazi drukčije.

2. (a) Smatra se da svako spominjanje proizvoda u nazivu tarifnog broja uključuje i necjelovit ili nedovršen proizvod, pod uvjetom da u stanju u kojem je podnesen posjeduje bitne značajke cjelovitog ili dovršenog proizvoda. Također se smatra da uključuje pozivanje na proizvod koji je cjelovit ili dovršen (ili proizvod koga se razvrstava kao cjelovitog ili dovršenog primjenom ovog pravila), a podnesen je u nesastavljenom ili u rastavljenom stanju.

[…]”

Glavni postupak i prethodna pitanja

8 U razdoblju od 3. srpnja 2006. do 22. siječnja 2007. društvo X je u Nizozemskoj, u svoje ime i za vlastiti račun, podnijelo 38 deklaracija o puštanju u slobodan promet dijelova satelitskih prijamnika. Svi ti dijelovi potjecali su od istog dobavljača sa sjedištem u Kini te su prevezeni istim brodom u istom kontejneru.

9 Svaki je put društvo X istog dana podnijelo dvije zasebne deklaracije, odnosno deklaraciju za robu namijenjenu njemačkom društvu C GmbH i deklaraciju za onu namijenjenu njemačkom društvu D GmbH, pri čemu navedena društva pripadaju istoj grupi. Te su deklaracije podnesene istom carinskom uredu u Rotterdamu (Nizozemska).

10 Obje su deklaracije, svaki put, u odgovarajućim količinama sadržavale sve sastavne dijelove istog tipa satelitskog prijamnika. Iako su bili upućeni dvama različitim poduzetnicima, ti su dijelovi ipak bili komplementarni i namijenjeni spajanju u cjelovit satelitski prijamnik, nakon što su pušteni u slobodan promet.

11 Osim toga, društvo X je 23. srpnja 2007. u Nizozemskoj podnijelo deklaraciju o puštanju u slobodan promet dijelova satelitskih prijamnika, namijenjenih poduzeću C. Ti su dijelovi prevezeni u istom kontejneru kao i dijelovi namijenjeni poduzeću D. Međutim, ti su dijelovi bili deklarirani u drugom carinskom postupku, odnosno u postupku vanjskog provoza Zajednice, i prevezeni u Njemačku pod carinskim nadzorom, kako bi kasnije bili pušteni u slobodan promet u toj državi članici.

12 Prema inspektorovu mišljenju, robu koju je društvo X uvezlo u Nizozemsku ne treba smatrati dijelovima satelitskog prijamnika, nego cjelovitim uređajima u nesastavljenom stanju. To ga je utvrđenje navelo na to da društvu X 1. srpnja 2009. uputi nalog za plaćanje za sve dotične satelitske prijamnike. Taj se nalog odnosi na ukupni iznos od 389 973,70 eura carine.

13 Nakon što je neuspješno podnijelo prigovor inspektoru, društvo X podnijelo je tužbu protiv naloga za plaćanje pred rechtbankom Noord-Holland (Sud za Sjevernu Holandiju, Nizozemska). Taj je sud prihvatio tužbu i djelomično poništio nalog za plaćanje. Društvo X i inspektor podnijeli su žalbu protiv te presude Gerechtshofu Amsterdam (Žalbeni sud u Amsterdamu, Nizozemska), sudu koji je uputio zahtjev.

14 Glavni postupak odnosi se na pitanje treba li uvezenu robu razvrstati kao odvojene elemente u relevantnim tarifnim brojevima KN-a ili je, kao što to tvrdi inspektor, potrebno na temelju općeg pravila 2. (a) Priloga I. prvog dijela, odsjeka I. A Uredbe br. 2658/87 smatrati cjelovitim satelitskim prijamnicima u nesastavljenom stanju.

15 U tim je okolnostima Gerechtshof Amsterdam (Žalbeni sud u Amsterdamu) odlučio prekinuti postupak i postaviti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Treba li opće pravilo 2. (a) za razvrstavanje robe u Kombiniranoj nomenklaturi tumačiti na način da se ono primjenjuje na sastavne dijelove satelitskog prijamnika čija je namjena da se nakon puštanja u slobodan promet sastave u cjeloviti satelitski prijamnik, pri čemu se ti dijelovi prevoze u istom kontejneru te ih istog dana istom carinskom uredu isti deklarant u vlastito ime i za vlastiti račun deklarira za puštanje u slobodan promet s dvjema odvojenim deklaracijama i ti su dijelovi prilikom puštanja u slobodan promet vlasništvo dvaju povezanih poduzeća?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: treba li tada opće pravilo 2. (a) za razvrstavanje robe u Kombiniranoj nomenklaturi tumačiti na način da se ono isto tako primjenjuje na sastavne dijelove satelitskog prijamnika koje za puštanje u slobodan promet deklarira isti deklarant u vlastito ime i za vlastiti račun istoga dana istom carinskom uredu poput onog kod kojeg su ostali dijelovi satelitskog prijamnika stavljeni u postupak vanjskog provoza Zajednice, pri čemu su dijelovi prilikom podnošenja deklaracija vlasništvo dvaju povezanih poduzeća i svi su dijelovi namijenjeni tomu da se nakon puštanja u slobodan promet sastave u cjeloviti satelitski prijamnik?”

O prethodnim pitanjima

Prvo pitanje

16 Svojim prvim pitanjem sud koji je uputio zahtjev pita treba li opće pravilo 2. (a) za tumačenje KN-a tumačiti na način da za dijelove satelitskog prijamnika koji su namijenjeni tomu da se nakon puštanja u slobodan promet sastave u cjeloviti uređaj, pri čemu se ti dijelovi prevoze u istom kontejneru te ih istog dana istom carinskom uredu isti deklarant u vlastito ime i za vlastiti račun deklarira za puštanje u slobodan promet s dvjema odvojenim deklaracijama i ti su dijelovi prilikom puštanja u slobodan promet vlasništvo dvaju povezanih poduzeća, treba smatrati da čine takav uređaj, podnesen u rastavljenom ili nesastavljenom stanju, u smislu tog pravila, te ih stoga treba uvrstiti pod samo jedan tarifni broj.

17 Uvodno valja napomenuti da, kada je Sudu upućen zahtjev za prethodnu odluku u području tarifnog razvrstavanja, njegova se zadaća sastoji u tome da pojasni kriterije primjene koji će nacionalnim sudovima omogućiti pravilno razvrstavanje predmetnih proizvoda u KN, a ne u tome da sam provodi to razvrstavanje. Naime, kvalifikacija predmetne robe radi njezina tarifnog razvrstavanja proizlazi iz isključivo činjeničnog utvrđenja koje Sud nije dužan provesti u okviru zahtjeva za prethodnu odluku (presuda od 28. travnja 2022., PRODEX, C-72/21, EU:C:2022:312, t. 27. i navedena sudska praksa).

18 Također valja pojasniti da se, u skladu s općim pravilom 1. za tumačenje KN-a, razvrstavanje robe određuje prema pojmovima tarifnih brojeva i napomena uz odsjeke ili poglavlja te nomenklature. U interesu pravne sigurnosti i radi pojednostavnjivanja nadzora, odlučujući kriterij za razvrstavanje robe u carinsku tarifu u načelu treba tražiti na temelju njezinih značajki i objektivnih svojstava, kako su određeni tekstom tarifnog broja navedene nomenklature i napomenama odsjeka ili poglavlja (presuda od 28. travnja 2022., PRODEX, C-72/21, EU:C:2022:312, t. 28. i navedena sudska praksa).

19 Osim toga, Sud je više puta presudio da, iako napomene s objašnjenjem HS-a, s jedne strane, i KN-a, s druge strane, nemaju obvezujuću snagu, one predstavljaju važne instrumente za osiguranje ujednačene primjene zajedničke carinske tarife i kao takve pružaju valjane elemente za njezino tumačenje (presuda od 28. travnja 2022., PRODEX, C-72/21, EU:C:2022:312, t. 29. i navedena sudska praksa).

20 Opće pravilo 2. (a) za tumačenje KN-a, koje odgovara općem pravilu 2. (a) za tumačenje HS-a, određuje da „[se smatra] da svako spominjanje proizvoda u nazivu tarifnog broja uključuje i necjelovit ili nedovršen proizvod, pod uvjetom da u stanju u kojem je podnesen posjeduje bitne značajke cjelovitog ili dovršenog proizvoda. Također se smatra da uključuje pozivanje na proizvod koji je cjelovit ili dovršen (ili proizvod koga se razvrstava kao cjelovitog ili dovršenog primjenom ovog pravila), a podnesen je u nesastavljenom ili u rastavljenom stanju”.

21 Iz točke VII. napomene s objašnjenjem koja se odnosi na opće pravilo 2. (a) HS-a proizlazi da proizvodom podnesenim u rastavljenom ili nesastavljenom stanju treba smatrati proizvod čiji su različiti dijelovi namijenjeni spajanju bilo sredstvima kao što su vijci, svornjaci, matice itd. bilo na primjer zakovicama ili zavarivanjem pod uvjetom da je ipak riječ samo o postupcima sastavljanja. Pritom nije važno koliko je složen postupak sastavljanja. Ipak, različiti dijelovi ne smiju proći nikakav postupak obrade koji dovršava njihovu proizvodnju.

22 U skladu sa sudskom praksom Suda, proizvodom podnesenim u rastavljenom ili nesastavljenom stanju treba smatrati proizvod čiji su sastavni dijelovi, to jest oni koji se mogu identificirati kao dijelovi koji su namijenjeni da čine gotov proizvod, svi istodobno podneseni na carinjenje i u tom pogledu ne treba voditi računa o tehnici sastavljanja ili složenosti metode sastavljanja (presuda od 16. lipnja 1994., Develop Dr. Eisbein, C-35/93, EU:C:1994:252, t. 19.).

23 U ovom slučaju, iz informacija koje je dostavio sud koji je uputio zahtjev proizlazi da su svi sastavni elementi predmetnog proizvoda, odnosno satelitskog prijamnika, istodobno podneseni na carinjenje.

24 Iako je potrebno istodobno podnošenje tih dijelova za njihovo carinjenje kako bi se smatralo da čine proizvod podnesen u rastavljenom ili nesastavljenom stanju, iz teksta općeg pravila 2. (a) za tumačenje KN-a ni iz napomene s objašnjenjem koja se odnosi na opće pravilo 2. točku (a) za tumačenje HS-a ne proizlazi, međutim, to da navedeni sastavni dijelovi moraju biti predmet jedne carinske deklaracije.

25 Naime, činjenica da je takva roba predmet jedne te iste deklaracije prilikom njezina podnošenja carini nužno ne pretpostavlja zaključak da ona čini cjelinu i da stoga predstavlja „proizvod […] podnesen u rastavljenom ili nesastavljenom stanju” u smislu općeg pravila 2. (a) za tumačenje KN-a, nego samo indiciju na temelju koje je moguće izvesti takav zaključak (vidjeti po analogiji presudu od 10. ožujka 2016., VAD i van Aert, C-499/14, EU:C:2016:155, t. 38.).

26 Drukčije tumačenje pojma proizvoda u rastavljenom ili nesastavljenom stanju u praksi bi uvoznicima omogućilo da na vrlo jednostavan način, poput podnošenja robe u zasebnim deklaracijama, sami odaberu tarifno razvrstavanje predmetne robe, kao cjeline ili odvojeno, ovisno o tome što je za njih povoljnije (vidjeti po analogiji presudu od 10. ožujka 2016., VAD i van Aert, C-499/14, EU:C:2016:155, t. 39.).

27 Takva bi mogućnost bila protivna načelu prema kojem odlučujući kriterij za tarifno razvrstavanje robe treba općenito tražiti u njezinim objektivnim značajkama i svojstvima, a time bi se ugrozio cilj tarifnog razvrstavanja uvezene robe, odnosno olakšavanje carinskih kontrola i pravne sigurnosti (vidjeti po analogiji presudu od 10. ožujka 2016., VAD i van Aert, C-499/14, EU:C:2016:155, t. 40. i navedenu sudsku praksu).

28 Slijedom toga, okolnost da je roba podnesena na carinjenje u zasebnim deklaracijama ne može sama po sebi biti protivna tomu da se ta roba kvalificira kao proizvodi u rastavljenom ili nesastavljenom stanju u smislu općeg pravila 2. (a) za tumačenje KN-a ako u trenutku carinjenja iz ostalih objektivnih čimbenika proizlazi da ti proizvodi čine cjelinu i da su namijenjeni naknadnom sastavljanju u jedan uređaj (vidjeti po analogiji presudu od 10. ožujka 2016., VAD i van Aert, C-499/14, EU:C:2016:155, t. 43.).

29 U ovom slučaju sud koji je uputio zahtjev navodi objektivne čimbenike koji idu u prilog tomu da se dijelovi o kojima je riječ u glavnom postupku kvalificiraju kao proizvod u rastavljenom ili nesastavljenom stanju u smislu navedenog općeg pravila 2. (a). Konkretno, sud koji je uputio zahtjev ističe da je namjena tih dijelova bila da se, nakon njihova puštanja u slobodan promet, sastave u jedan gotov proizvod, pri čemu su ti dijelovi prevezeni u istom kontejneru te ih je istom carinskom uredu isti deklarant u vlastito ime i za vlastiti račun deklarirao za puštanje u slobodan promet i ti su dijelovi prilikom puštanja u slobodan promet bili vlasništvo dvaju povezanih poduzeća.

30 Takve okolnosti, naime, mogu potvrditi da je riječ o proizvodu u rastavljenom ili nesastavljenom stanju. Kao što je to Europska komisija pravilno primijetila, okolnost da su ti dijelovi podneseni u različitim deklaracijama za puštanje u slobodan promet mora se ocijeniti istodobno s drugim relevantnim okolnostima, ali sama po sebi nije odlučujuća.

31 Slijedom toga, opće pravilo 2. (a) Općih pravila za tumačenje KN-a treba tumačiti na način da za dijelove satelitskog prijamnika koji su namijenjeni tomu da se nakon puštanja u slobodan promet sastave u cjeloviti uređaj, pri čemu se ti dijelovi prevoze u istom kontejneru te ih istog dana istom carinskom uredu isti deklarant u vlastito ime i za vlastiti račun deklarira za puštanje u slobodan promet s dvjema odvojenim deklaracijama za puštanje u slobodan promet, i ti su dijelovi prilikom puštanja u slobodan promet vlasništvo dvaju povezanih poduzeća, treba smatrati da čine takav uređaj, podnesen u rastavljenom ili nesastavljenom stanju, u smislu tog pravila, te ih stoga treba uvrstiti pod samo jedan tarifni broj, pod uvjetom da je, s obzirom na objektivne čimbenike, utvrđeno da ti dijelovi čine cjelinu i da sadržavaju sve sastavne dijelove tog uređaja.

Drugo pitanje

32 Svojim drugim pitanjem sud koji je uputio zahtjev pita treba li opće pravilo 2. (a) za tumačenje KN-a tumačiti na način da se primjenjuje i kada je jedan dio predmetne robe deklariran radi puštanja u slobodan promet, dok je drugi dio stavljen u postupak vanjskog provoza Zajednice.

33 S obzirom na odgovor na prvo pitanje, valja utvrditi da se okolnost da je takva roba podnesena na carinjenje u zasebnim deklaracijama, kako bi bila naknadno sastavljena, ne može sama po sebi protiviti tomu da se ta roba kvalificira kao proizvod u rastavljenom ili nesastavljenom stanju – u smislu općeg pravila 2. (a) za tumačenje KN-a – ako u trenutku carinjenja iz ostalih objektivnih čimbenika proizlazi da ti proizvodi čine cjelinu i da su namijenjeni naknadnom sastavljanju u jedan proizvod.

34 Kao što je to Komisija pravilno primijetila, načini na koje je roba deklarirana ili carinski postupak u kojem je roba prevezena do svojeg konačnog odredišta mogu predstavljati jedan od objektivnih čimbenika relevantnih za ocjenu primjenjivosti navedenog općeg pravila 2. (a). Te okolnosti ne mogu, međutim, same po sebi biti odlučujuće jer sud koji je uputio zahtjev mora uzeti u obzir sve druge objektivne čimbenike relevantne za tu ocjenu.

35 Okolnost da Uredba Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL 1992., L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.), koja se primjenjuje na razdoblje na koje se odnosi glavni postupak, nije izričito predviđala mogućnost zajedničkog razmatranja robe deklarirane radi puštanja u slobodan promet i robe deklarirane u postupku vanjskog provoza Zajednice u svrhu njezina tarifnog razvrstavanja, u tom pogledu nije relevantna.

36 Kao što je to nizozemska vlada pravilno primijetila, svako drugo tumačenje dovelo bi do omogućavanja izbjegavanja općeg pravila 2. (a) za tumačenje KN-a jer bi uvoznici mogli, prilično jednostavnom radnjom, odnosno razdvajanjem pošiljke i deklariranjem robe u dva različita carinska postupka prije njezina puštanja u slobodan promet, osigurati da je se razvrsta kao cjelina ili kao zasebne dijelove, ovisno o najpovoljnijoj tarifi.

37 Slijedom toga, navedeno opće pravilo 2. (a) za tumačenje KN-a treba tumačiti na način da se primjenjuje i kada je jedan dio predmetne robe deklariran radi puštanja u slobodan promet, dok je drugi dio stavljen u postupak vanjskog provoza Zajednice.

Troškovi

38 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (šesto vijeće) odlučuje:

1. **Opće pravilo 2. (a) Općih pravila za tumačenje kombinirane nomenklature iz Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1549/2006 od 17. listopada 2006.,**

   treba tumačiti na način da:

   za dijelove satelitskog prijamnika koji su namijenjeni tomu da se nakon puštanja u slobodan promet sastave u cjeloviti uređaj, pri čemu se ti dijelovi prevoze u istom kontejneru te ih istog dana istom carinskom uredu isti deklarant u vlastito ime i za vlastiti račun deklarira za puštanje u slobodan promet s dvjema odvojenim deklaracijama za puštanje u slobodan promet i ti su dijelovi prilikom puštanja u slobodan promet vlasništvo dvaju povezanih poduzeća, treba smatrati da čine takav uređaj, podnesen u rastavljenom ili nesastavljenom stanju, u smislu tog pravila, te ih stoga treba uvrstiti pod samo jedan tarifni broj, pod uvjetom da je, s obzirom na objektivne čimbenike, utvrđeno da ti dijelovi čine cjelinu i da obuhvaćaju sve sastavne dijelove tog uređaja.

2. **Opće pravilo 2. (a) Općih pravila za tumačenje kombinirane nomenklature iz Priloga I. Uredbi br. 2658/87, kako je izmijenjena Uredbom br. 1549/2006,**

   treba tumačiti na način da se:

   primjenjuje i kada je jedan dio predmetne robe deklariran radi puštanja u slobodan promet, dok je drugi dio stavljen u postupak vanjskog provoza Zajednice.

Potpisi